

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra s'ofereix a treballar en una proposta conjunta per si se supera el 50%

▣ Adverteix que ha de tenir "conseqüències jurídiques", com ara proclamar la república, o les forces independentistes perdran suport ▣ ERC veu bé parlar-ne

Òscar Palau
BARCELONA

El 131è president de la Generalitat, Quim Torra, es va posar a disposició ahir dels partits independentistes per treballar en una proposta de consens sobre com s'hauria d'actuar en cas que el moviment superi el 50% dels vots en les eleccions del febrer. "En les pròximes setmanes em dedicaré a trobar el comú denominador entre tots els partits independentistes per dir a la ciutadania què farem", manifestava a Catalunya Ràdio, per la qual cosa apel·lava a totes les forces a parlar clar i a exposar què pensen fer en aquesta hipòtesi. Torra va recordar que l'unionisme "correrà" a demanar-los responsabilitats polítiques si no s'arriba a la meitat dels vots –de fet, ell creu també que en aquest cas l'independentisme haurà de "canviar d'estratègia"– i va refermar la conveniència, expressada per tots, que aquest llinyar se superi per "donar una legitimitat extra, tant internament com externament", al mandat de l'1-O. Si això passa, insistia, "caldrà donar-li conseqüències jurídiques", que, segons ell, seria "la implantació de la república". I encara hi afegia un avís: "Si tornem a malbaratar una oportunitat com aquesta hi ha el risc que els partits independentistes perdin suport", ja que, segons ell, que no passés res suposaria un altre incompliment dels seus compromisos.

Torra va criticar que el govern espanyol pensi en l'indult o en una reforma del Codi Penal, perquè no servirà "d'absolutament res" als 2.850 represaliats, ni per "posar a zero" el comptador del conflicte polític. Considera que la taula de diàleg no ha d'esperar a la pròxima legislatura, i que es pot convocar

A dalt, Torra durant l'últim debat al Parlament. A sota, Rufián, ahir al Congrés ■ J. LOSADA / EFE

Les frases de Torra

“Si puc servir per a un gran acord nacional que assumeixin tots tres partits, aquest és el millor servei que podem fer a les bases independentistes”

“Anem a buscar el 50% dels vots, i això tindrà conseqüències polítiques. L'Estat només negociarà quan vegi el risc de perdre't”

abans de les eleccions; això sí, sempre que prèviament hi hagi un "paper" amb un ordre del dia en què figuri el referèndum d'autodeterminació i el projecte d'amnistia. La consellera de la Presidència, Meritxell Budó, recordava després del Consell Executiu aquesta mateixa predisposició, "si hi ha voluntat verídica" a l'altra banda, aclaria. El president inhabilitat va revelar que quan va assumir el

càrrec estava disposat fins i tot a "anar a la presó" perquè l'única manera que veu d'assolir la independència és "la ruptura democràtica i un procés de desobediència generalitzat", i va mostrar la seva "decepció" amb el funcionament dels partits, sobretot pel "doble llenguatge" que fan anar "molts", "un per sobre la taula i un altre per sota".

El portaveu d'ERC al Congrés, Gabriel Rufián,

ja va respondre poc després que veu "bé" la proposta de Torra de cercar un "denominador comú" entre JxCat, ERC i la CUP si l'independentisme supera el 50%. "Menys Twitter i més reunions", va reclamar Rufián, que va rebutjar posar data a la taula de diàleg, tot i que va defensar que "el que és important és preservar-ne la idea" perquè hi ha un "consens general" a la societat catalana, i fins i tot a l'espanyola, va aventurar-se a dir, sobre la necessitat de dialogar i "fer política". Per això va justificar que ERC parli del pressupost general de l'Estat, perquè en l'actual situació "hi ha poc marge per a la màgia", i troba que seria "irresponsable no escoltar, no parlar". "Això no ens fa menys independentistes, ens fa més útils", conclouia. ■

El PSC rebutja tot tipus de tripartit

El líder del PSC, Miquel Iceta, ha rebutjat les crides que van reiterar ahir tant Inés Arrimadas com Jéssica Albiach. La líder de Cs s'havia resistit a "llançar la tovallola" per insistir al PSC que fes "una proposta" per crear una gran coalició electoral unionista amb Cs i el PP, i la líder parlamentària dels comuns havia obert la porta a

TVE a un pacte postelectoral amb el PSC i ERC. Iceta, però, es va desmarcar de totes dues, ja que el PSC no serà part de cap projecte que defensi la independència, i amb Cs tenen "projectes diferents". Ell veu "fracassat" l'independentisme i aposta per una millora dels resultats que permeti canviar el govern

CAMBRA DE LA
PROPIETAT URBANA
DE GIRONA

Serveis immobiliaris
integrals als propietaris

[Serveis jurídics
immobiliaris]

CPUgi

La vostra garantia,
la vostra solució

Especialitzats en la tramitació de
problemes de l'àmbit civil de la
propietat urbana

GIRONA
C/ Ciutadans, 12. Tel. 972 20 06 16
C/ Emili Grahit, 37. Tel. 972 41 64 13

FIGUERES
C/ Nou, 105. Tel. 972 50 08 21

OLOT
C/ Mulleras, 16. Tel. 972 26 83 50

ST. FELIU DE GUÍXOLS
Pg. dels Guixols, 27 bx. 1a. Tel. 972 32 12 84

Informa-te'n a
www.cambrapropietatgirona.com

POLÍTICA UN ANY DE LA SENTÈNCIA ALS PRESOS

El Tribunal Suprem coarta la reinserció dels presos polítics

■ L'alt tribunal ha dinamitat l'execució de les condemnes, a càrrec de la Generalitat, i manté bloquejat el tercer grau a set d'ells des de l'estiu ■ Forcadell i Bassa, per contra, en semilibertat

Mayte Piulachs
BARCELONA

Avui es compleix un any del dia que, després d'un cap de setmana ple de filtracions des del mateix Tribunal Suprem, es va fer pública oficialment la condemna d'entre nou i tretze anys de presó pels delictes de sedició, malversació de fons públics i desobediència imposada per l'alt tribunal espanyol a dotze independentistes catalans, membres del govern i de la societat civil. I, un any després, els set magistrats del Suprem, encapçalats per Manuel Marchena, mantenen coartada l'execució de la condemna als presos polítics, a càrrec de l'administració de justícia, en aquest cas la Generalitat.

Des del juliol passat, els set presos polítics homes tenen suspès el tercer grau concedit per la Generalitat i validat per la jutgessa de vigilància penitenciària, que, alhora, els va suspendre en espera de la resposta del Suprem. Aquesta regressió ha provocat que no puguin ni sortir a treballar ni a fer voluntariat com feien des del maig passat, a través de l'article 100.2 del reglament penitenciari i en segon grau. Estan en un atzucac. El Suprem no té cap pressa, i les peticions d'indult no es resoldran abans de sis mesos.

En la concessió de la semilibertat, té la darrera paraula el tribunal sentenciador, que en aquest cas és el Suprem. El 23 de juliol passat, però, la sala va avançar la seva posició carcerària en una resolució sobre el 100.2 de l'expresidenta Carme Forcadell (extemporani, segons la seva defensa, perquè ja tenia el tercer grau), que alhora va fer canviar la competència sobre la revisió de l'article 100.2 (d'un tribunal ordinari al sentenciador) i va frenar una lectura progressista i unitària que fins llavors mantenien els jutges de vigi-

Manuel Marchena i tres dels set magistrats de la sala que va jutjar els independentistes catalans, l'any passat ■ EFE

lència penitenciària a Catalunya fins al punt de dictar resolucions dispars i injustes per als presos de Lledoners, que ja fa tres anys que hi estan tancats. I és que el 28 de juliol passat (cinc dies després de la resolució del Suprem), la jutgessa de vigilància penitenciària va fer una lectura restrictiva de la norma i, com volia la fiscalia, va acceptar la mesura cautelar de suspendre la semilibertat de què van gaudir quinze dies fins que el Suprem es pronuncï. Amb tot, els ha anat aprovant

El TSJC rebutja suspendre la inhabilitació de Torra

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha rebutjat suspendre la pena d'un any i mig d'inhabilitació imposada a l'expresident de la Generalitat Quim Torra, mentre el Tribunal Constitucional (TC) decideix sobre el recurs d'empara presentat contra la sentència. En una interlocutòria, difosa ahir, la sala civil i penal del TSJC tomba el segon intent de l'expresident per suspendre la seva pena

d'inhabilitació, ja que entén que aquesta decisió és "competència exclusiva" del Consitucional i que és "doctrina consolidada" que els recursos d'empara no paralitzen l'execució de les condemnes.

La setmana passada, el ple del TC va desestimar una petició cautelaríssima de la defensa de Torra per deixar en suspens la seva inhabilitació, mentre resol el recurs d'empara. El que sí que ad-

met la sala és un "error material" de la resolució en què va donar per efectiva la condemna de Torra -només una hora i escaig després que el Suprem la confirmés-, perquè declarava ferma la sentència del Suprem, en comptes de la del TSJC. El TSJC la rectifica i sosté que la pena queda clara en la resolució. Avui hi ha una vista per aclarir les dates de la inhabilitació i el pagament de la multa.

sortides puntuals.

Per contra, un altre jutge de vigilància penitenciària manté la semilibertat de l'expresidenta Forcadell i l'exconsellera Dolors Bassa, ja que fa una interpretació més garantista de la norma. Aquest jutge encara no ha dictaminat si valida el tercer grau de les polítiques, fet que implicarà que el seu cas arribi més tard al Suprem, moment en què de manera automàtica se suspèn la semilibertat fins a la resolució.

Després de la humiliant sentència (per molts juristes), el Departament de Justícia va iniciar l'execució de la pena, que té la finalitat de rehabilitar, amb una fiscalia sempre en contra de sortides i beneficis, però fins a tres jutges de vigilància penitenciària n'han validat la gestió, com ara les sortides per anar a treballar i fer volun-

Les dates

14.07.20

La Generalitat aprova el tercer grau per als nou independentistes, validat pels jutges.

23.07.20

El Suprem suspèn el 100.2 de Forcadell -quan ja no cal, perquè té el tercer grau-, però provoca, el dia 28, la suspensió del tercer grau als set de Lledoners.

tariat. Fins i tot una secció de l'Audiència de Barcelona (tot i que dividida) va recordar quina és l'essència d'una pena i que no es pot canviar el pensament dels presos polítics quan la fiscalia insistia que fessin un curset per assumir la gravetat dels seus actes.

El president d'Òmnium, Jordi Cuixart, i els exdiputats de JxCat Jordi Sànchez, Joaquim Forn i Josep Rull ja han complert una quarta part de la condemna, factor afavoridor per al tercer grau, malgrat que no hi ha cap requisit en aquest sentit. Pinten bastos, però. En la resolució de Forcadell, el Suprem va criticar que es "reinterpreta" la seva sentència i alertava d'un "fraud de llei", un dard a la Generalitat, però també als jutges. Marchena ja no pot demorar més el càstig que vol contra els independentistes catalans. ■

OPINIÓ

Jordi Turull i Negre
Pres polític

Encenguem una espelma

A vui fa just un any que ens van notificar la sentència i la condemna. De fet, va ser més una confirmació que no pas una notificació, perquè, per la manera de funcionar de la cúpula judicial, abans de comunicar-te-la ja l'havien filtrat als mitjans de comunicació. També va ser més una confirmació que cap altra cosa perquè si, tal com diuen, les sentències, totes es dicten "en nombre del rey", per lògica, aquesta no podia apartar-se de l'esperit de l'"a por ellos" judicial impulsat solemnement per Felip VI en el seu discurs del 3 d'octubre. La incògnita de la sentència només era saber com havien decorat jurídicament una estratègia política d'estat per abatere per la via penal allò que no aconseguien per la via pacífica i democràtica de les urnes.

Amb tota la bona voluntat, molts poden pensar que ja ha passat un any i que el temps passa ràpid, però us puc assegurar que un any a la presó no passa ni de bon tros a la mateixa velocitat que a fora. Els dies, les setmanes i els anys aquí són eterns. Acumulem gairebé tres anys de presó. Tres anys a fora donen per a molt; tres anys a dins, per a molt poc. Si feu un repàs del que heu pogut fer aquests últims tres anys, des de les coses més petites fins a les més grans, us adonareu del que no hem pogut fer cap de nosaltres, tant en el terreny personal com en el professional i el polític.

És cert que durant un període de temps molt curt vam poder tastar un bocí de llibertat amb el 100.2 o els quinze dies de tercer grau, però això encara ens ha fet més conscients de la crueltat d'aquest escarment d'estat, del qual ara patim el punt més àlgid. Després d'aplicar-nos el dret penal de l'enemic durant el judici i la sentència, ara, per no haver-nos doblegat, se'ns aplica el dret processal i penitenciari de l'enemic, és a dir, es fan canvis de doctrina i de jurisprudència respecte a la finalitat del règim penitenciari i sistemes de flexibilització de la presó a fi que l'escarment s'expressi i s'allargui en el temps en tota la seva dimensió.

Aviat farà tres mesos que ens van suspendre el tercer grau a alguns de nosaltres. Tal com anem, encara trigarà més la resolució sobre el nostre tercer grau que no pas la redacció de la mateixa sentència. Ara sembla que l'excusa és que s'ha trigat a tra-

Una de les concentracions per la llibertat dels presos, en aquest cas a la plaça Major de Vic ■ ANNA AGUILAR

duir al castellà els informes que els jutjats de Catalunya han d'enviar al Suprem (sorpren advertir que, durant el judici, el Suprem deia que no calia la traducció de les nostres proves al castellà perquè ja ho entenien i, en canvi, ara, per dictaminar sobre una qüestió de classificació penitenciària, sí que fa falta). I tot això passa enmig de filtracions mediàtiques interessades que, de nou, tornen a indicar que no hi haurà gaire espai per a la sorpresa. Mentrestant, com sempre, nosaltres, tan-

Tres anys a la presó donen per a molt poc. Feu un repàs del que heu fet en aquest temps

cats a dins d'aquest cau.

Al llarg d'aquest any, constatem que ens trobem davant d'una fiscalia que és la primera que no accepta i que perverteix el mateix text de la sentència. En la sentència no ens van aplicar el 36.2 del Codi Penal (que prohibeix sortir fins a la meitat del compliment de la pena), però, malgrat tot, ja veiem com tots els seus esforços van cap a aconseguir que *de facto* sigui així. Hi ha

escrits de la fiscalia respecte a la nostra situació que, ideològicament, són més explícits pel càstig a la dissidència política que els que al seu dia presentaven davant del Tribunal de Orden Público —ara Audiencia Nacional— respecte als que no eren "afectos al régimen". De fet, ara volen que fem una mena de "cursos de formación del espíritu nacional" per poder tenir dret a demanar règims de flexibilització de la presó.

I nosaltres només som la punta de l'iceberg d'aquesta estratègia coordinada d'estat per abatere al marge de les urnes un moviment pacífic i democràtic com és l'independentisme. La prova va des dels presidents Mas, Puigdemont i Torra fins als gairebé tres mil represaliats que han passat o que hauran de passar pel jutjat com a conseqüència d'una actuació coordinada de la fiscalia i la Guàrdia Civil amb unes proves que són la caricatura perfecta d'una inquisició política informada per Torrente.

Algú podria esperar que, després de les rebregades judicials que han arribat des de països europeus assolides pels companys de l'exili, hi hauria una certa rectificació. I ja veiem que s'ha accelerat en sentit contrari. Sabent

—com saben— que les acusacions no s'aguanten per enlloc, ara sembla que la qüestió és desgastar i esgotar emocionalment els milers de persones afectades i les seves famílies per intentar que la por faci fortuna com a anestèsia contra la mobilització.

I davant de tot això, què? Crec que urgeix que es faci bona aquella dita popular que diu que val més encendre una espelma que queixar-se de la foscor. I això vol dir passar de la retòrica de la denúncia a l'acció. Cal més exercici

Som la punta de l'iceberg del càstig. Arribarà el dia que no podran enfosquir tant desig de llibertat

efectiu dels drets i llibertats fonamentals sostingut en el temps per culminar l'objectiu polític de la independència. Des dels lideratges polítics i socials, cal recuperar la iniciativa per la via dels fets. Cal deixar d'esperar cap nova garrotada repressora. Deixem d'autoflagel·lar-nos, deixem d'intentar generar simpatia a aquells que senzillament volen que desapareguem com a moviment o renunciem al nostre objectiu, dei-

xem de complaure'ls políticament. No és cap retret, és una crida i un desig que no puc ni vull silenciar.

Algú em va dir que al Tribunal Suprem ens tenen perfectament monitorats i que reben a la seva taula tots els tuits, entrevistes i articles d'opinió que fem. Algú em va advertir que era millor anar amb compte, callar i anar fent la viu-viu. Doncs ho sento però no. No seria honest ni amb mi, ni amb ells ni amb ningú. No seria honest ni coherent amb aquest desig que he expressat i pel qual convido a actuar des de l'autoexigència personal, apartant retrets i recosint complicitats. És avui i des d'aquí, des de la presó, que, tot i les mil limitacions, podem contribuir també a encendre petites però lluminoses espelmes en exercici dels nostres drets i llibertats fonamentals i no fent càlculs dels efectes del nostre silenci.

A fora en sou molts i molt diferents, persones fermes i compromeses en tots els àmbits. Si la lògica que apliquem converteix la injustícia i la repressió en més compromís i més espelmes, arribarà el dia que no hi haurà prou repressió d'estat per aturar i enfosquir tant desig i llum de llibertat.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Parlament porta al Congrés el diner confiscat per Franco

■ Pedret, Pujol i Albiach defensen a Madrid la devolució del paper moneda usurpat als particulars per la Guerra Civil i el franquisme arran dels decrets del 1938 ■ Topen amb l'única oposició de Vox

David Portabella
MADRID

Fins a Madrid, on acaba de ser objecte de vandalisme l'estàtua d'Indalecio Prieto –president del govern de la República– ubicada a Nuevos Ministerios amb una pintada (“assassí”) que ha estat aplaudida en públic per la diputada de Vox Macarena Olona, una delegació del Parlament va acudir a defensar al Congrés una ampliació de la llei de memòria històrica del 2007 per retornar els diners confiscats durant la Guerra Civil i el franquisme. La iniciativa, que va ser promoguda pel PSC amb Ferran Pedret com a ponent, arribava a Madrid amb una unanimitat total nascuda en la legislatura anterior –que va des del PP fins a la CUP– i només va topar ahir amb una única oposició frontal però estèril per poder-la aturar: la de Vox. El diputat català ultradretà Juan José Aizcorbe va etzibar a la delegació de Pedret (PSC), Eduard Pujol (JxCat) i Jéssica Albiach (En Comú Podem) que “els nazis són els que pretenien que no celebrés el 12 d'octubre a Catalunya” i va atacar la memòria de Lluís Companys a 48 hores del 80è aniversari del seu afusellament. “Companys és un dels prin-

Batet va rebre ahir al Congrés la delegació del Parlament formada per Albiach, Eduard Pujol i Ferran Pedret ■ J.J. GUILLÉN / EFE

cipals causants dels assassinats que es van produir en la República”, va dir.

La proposició de llei que venia del Parlament amb el segell de la unanimitat forjada el març del 2017 va superar ahir el tràmit preceptiu al Congrés i aspira a ampliar el contingut de la llei de memòria 52/2007, aprovada pel govern de José Luis Rodríguez Zapatero. Com va exposar Pedret a la tribuna del Congrés, l'esclat de la Guerra Civil i la consolidació dels fronts va suposar una partició de l'economia estatal i del sistema monetari en dues parts i els rebels franquistes van promulgar un decret llei el 12 de novembre

‘Stolpersteine’ a Lluís Companys

Les *stolpersteine*, ‘pedres de la memòria’ o ‘pedres obstacle’, van néixer com un projecte de l'artista Gunter Demnig (Berlín, 1943) per recordar amb una rajola de 10 x 10 cm el nom i el destí de deportats i assassinats pel règim nazi. Coincidint amb el 80è aniversari de l'entrega de Com-

panys a Franco per afusellar-lo al castell de Montjuïc, l'Ajuntament de Barcelona va informar que autoritza la Generalitat a instal·lar un memorial *Stolpersteine* a la plaça de Sant Jaume com a tribut al president màrtir. La ubicació serà decisió de la Generalitat.

panys a Franco per afusellar-lo al castell de Montjuïc, l'Ajuntament de Barcelona va informar que autoritza la Generalitat a instal·lar un memorial *Stolpersteine* a la plaça de Sant Jaume com a tribut al president màrtir. La ubicació serà decisió de la Generalitat.

del 1936 en què declaraven no vàlids els bitllets republicans emesos amb data posterior al 18 de juliol del 36. Més tard, el 1938, el govern de Burgos obriria uns fons per beneir la conversió del diner repu-

blicà en moneda de curs legal. “Moltes famílies van rebre un rebut i no van veure mai res a canvi dels seus estalvis entregats, i això va ser un sacrifici dur en una duríssima postguerra”, va relatar Pedret.

En nom dels comuns, Albiach va alertar que “ja és hora que s'anul·li el judici a Companys” i va reptar Vox a aprendre la lliçó de Grècia. “Mirin el que ha passat amb Alba Daurada a Grècia: primer avís”, va desafiar als de Santiago Abascal, que promouen la derogació completa de la llei del 2007 ara que Pedro Sánchez la vol actualitzar i resignificar el Valle de los Caídos sense Franco.

Pel portaveu de JxCat, Eduard Pujol, “es tracta de fer justícia, encara que sigui tard, i de restituir el paper moneda als particulars que van veure com el franquisme els el confiscava a través dels comptes ano-

Les frases

“Moltes famílies van rebre un rebut i no van veure mai res a canvi dels estalvis entregats des del 38”

Ferran Pedret
DIPUTAT DEL PSC AL PARLAMENT

“És fer justícia, encara que sigui tard, i restituir als particulars el paper moneda confiscat pel franquisme”

Eduard Pujol
PORTAVEU DE JXCAT AL PARLAMENT

“Ja és hora d'anul·lar el judici a Companys. Senyors de Vox, mirin Grècia i Alba Daurada: primer avís”

Jéssica Albiach
PRESIDENTA EN COMÚ PODEM

“Companys és un dels principals causants dels assassinats que es van produir durant la República”

Juan José Aizcorbe
DIPUTAT DE VOX AL CONGRÉS

menats «bitllet de canvi desestimats» o a través del *«fondo de papel moneda puesto en circulación por el enemigo»*, segons els decrets de l'agost del 1938”. “82 anys i encara estem així, reparant injustícies”, va reblar. I Pujol va mirar al present: “Els procuradors de les Corts estarien avui molt còmodes amb aquesta democràcia. Suárez volia fer normal en la llei el que era normal al carrer. Respecten Suárez? Doncs avui al Parlament no podem debatre sobre tot i això no és normal, l'existència d'exili i presos polítics no és normal.” Aizcorbe va culpar Azaña i Negrín de regalar l'or de Moscou. ■

Sánchez festeja ERC per suspendre la regla fiscal

David Portabella
MADRID

L'hora de desfullar la margarida dels socis destriant entre ERC –i els socis de la investidura– o Ciutadans arriba al final per a Pedro Sánchez i s'imposa l'hora de la veritat. Dimarts que ve, el govern espanyol sotmetrà a votació al Congrés

la suspensió temporal de las reglas fiscales, que impliquen cancel·lar els objectius de dèficit i de deute per al 2020 i el 2021 i el festeig als de Gabriel Rufián ja és un fet. El procés és singular: no es vota un sostre de despesa, sinó que el cèlebre article 135.4 de la Constitució –dictat per la *troica* el 2011 com a peat-

de d'austeritat i al qual no s'ha recorregut mai– fixa que els límits de dèficit i deute “només podran superar-se en cas de catàstrofes naturals, recessió econòmica o situacions d'emergència extraordinària que escapin al control de l'Estat i perjudiquin considerablement la situació financera o la sosteni-

bilitat econòmica o social” i amb majoria absoluta.

Tot i que el dia a dia es regeix encara avui pel pressupost de Cristóbal Montoro, el nou sostre de despesa no es vota dimarts i exclusivament es debatrà el límit de despesa no financera per al 2021 i es votarà la suspensió de les regles fiscals. La ministra d'Hisenda, María Jesús Montero, va dir ahir que presentarà “molt aviat” l'esborrany dels comptes del 2021 i portarà el projecte de llei al Consell de Ministres “abans que acabi l'octubre”. ■

La ministra Montero promet presentar el pressupost del 2021 “abans que acabi el mes d'octubre” ■ J.C. HIDALGO / EFE